

[Aagaard]

3-4 pct. af deres lønsom. En anden fase, som betyder en omlægning af de såkaldte arbejdsgiverafgifter, der vil reducere konkurrenceerhvervenes lønomkostninger med yderligere 5 pct. Og endelig en tredje fase, hvor der lægges op til en forhandling med arbejdsmarkedets parter om løntilbageholdenhed, øget opsparring og efterfølgende skattnedsættelser fra indgangen til anden del af overenskomstperioden.

Jeg skal herefter komme med nogle bemærkninger til de enkelte forslag. Eksportfremmetilskuddene, som i dag er skattepligtige for modtagerne, foreslår regeringen gjort skattefri, samtidig med at man bevarer fradragets retten for udgifterne. Det finder vi meget positivt, idet vi tror, at forslaget vil animere måske især mindre og mellemstore virksomheder til en øget aktivitet på eksportområdet.

Frdraget for udgifter til grundforskning er efter vor opfattelse nødvendigt for at motivere til en øget indsats på dette område. Vi må erkende, at den hidtidige indsats har været alt for lille til, at vi kan opretholde vort stade som et højt udviklet industriland, endsi ge hve vort niveau. Vi må arbejde hen imod en større internationalisering af vort erhvervsliv. Og 125 pct.s frdraget for virksomheder, som deltager i særlige internationale forskningsprojekter som EUREKA og ESPRIT, tror vi på vil styrke disse bestræbelser og bidrage til, at vort erhvervsliv kan deltage aktivt i bestræbelserne på at forbedre europæisk erhvervslivs konkurrenceevne på verdensmarkedet.

Jeg vil dog godt allerede nu pege på, om vi under udvalgsarbejdet kan forsøge at udvide forslaget, så det bredere tager hensyn til andre internationale forskningsprojekter.

Forslaget, som giver driftsselskaber fradraget på gaver, som ydes til foreninger m.m., der anvender midlerne til forskning, finder vi naturligt og logisk, og vi hæfter os her ved, at skattemyndighederne ikke skal være godkendende myndighed, men derimod Planlægningsrådet for Forskningen. Det kan vi tilslutte os, og vi betragter også forslaget som en administrativ forenkling.

Som en naturlig konsekvens af vandmiljøhandlingsplanen kan vi give tilslutning til forslaget om straksafskrivning af investeringer i bl.a. rensningsanlæggene. Der kan ikke her-

ske tvivl om, at det vil betyde en hurtigere forbedring af miljøet.

Vi er også positive over for forslaget om en forhøjelse fra 25 pct. til 30 pct. i anskaffelsesåret af de gældende regler for afskrivninger på driftsmidler. Herved lignestiller vi jo afskrivningerne i anskaffelsesåret med de efterfølgende år, og det vil være med til at sikre en fortsat nødvendig investeringstakt.

Om forslaget til forbedring af eksportvirksomhedernes afgiftsstilling skal jeg sige, at det jo er en kendsgerning i dag, at en del eksportvirksomheder ikke kan få fordel af den forskudsvis udbetaling af eksportmomsen på grund af, at deres skyldige moms fra den indenlandske omsætning er større end momsen fra eksportomsætningen. Dette forslag, som går ud på at smidiggøre praksis for udskillelse af eksportenheder under en selvstændig momsregistrering og med en adgang til en delregistrering, kan efter vores opfattelse betyde en væsentlig likviditetslettelse og en meget betydelig rentefordel for erhvervslivet i en størrelsesorden, som løber op til mellem 3/4 og 1 mia. kr., såfremt de 30.000 eksportvirksomheder, som der her er tale om, vil benytte sig af forslaget. Vi er dog ikke i tvivl om, at forslaget her kræver en særdeles grundig information fra myndighedernes side.

Jeg skal herefter vende mig til de forslag, som klart vil forbedre vore eksportmedarbejderes skattevilkår. Det er min opfattelse efter mange samtaler med eksportsælgere, at disse i mange år har følt sig skattemæssigt udnyttet. Man har nok på papiret tjent mere end sine hjemlige kolleger, men efter at skattevæsenet har taget sin del, er der ingen forskel. Når så hertil kommer, at det at rejse rundt i hele verden, ofte 2-3 uger ad gangen, både er krævendt og hårdt og nødvendigvis også betyder, at ægtefællen af hensyn til hjem og børn er afskåret fra at tage arbejde, så kan man godt forestille sig, at et sådant job frister færre og færre, også set i lyset af det nye familiemønster, hvor begge ægtefæller har udearbejde.

Efter vor opfattelse er det på høje tid, at der fra samfundets side ydes betydelig bedre skattevilkår til vore eksportsælgere. Hvad nytter det nemlig, at vi herhjemme har virksomheder, som har investeret i et dyrt og effektivt produktionsapparat, og som kan producere de bedste varer og forhåbentlig også om kort